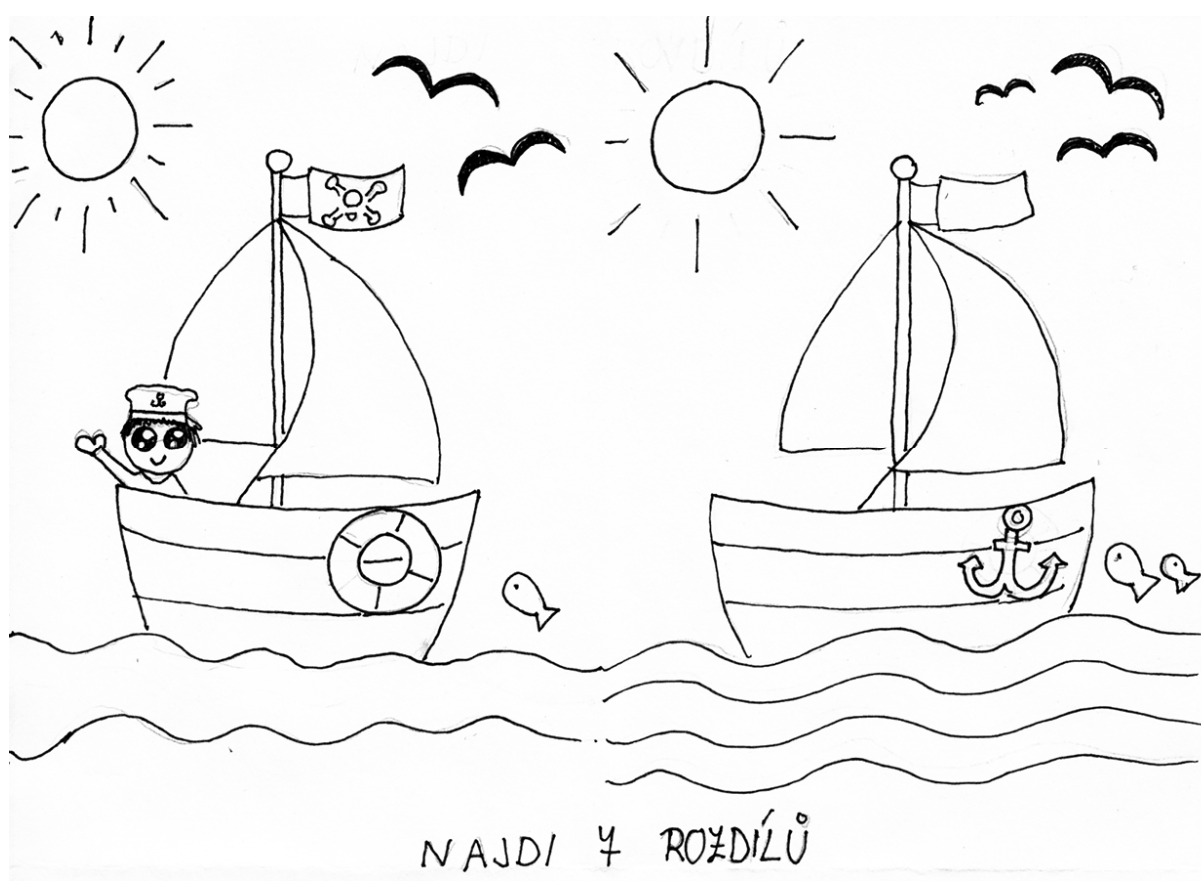

PAVUČINA

KVĚTEN 2018

Ahoj holky a kluci,
je tu zvláštní číslo - vzpomínka na loňské žurnalisty,
kterým už jejich články nevyšly. Tak snad se jim daří a
přečtou si své práce opožděně. Byla to fajn partička lidí.

Dům kata Mydláře

Dům nacházející se v Břetislavově ulici získal pojmenování po svém majiteli Matěji Mydláři, povoláním svíčkaři a výrobcí mýdla. Původní stavba byla vybudována v gotickém slohu. Mydlář budovu přestavěl v letech 1573–1577 do renesančního slohu, jelikož byl inspirován svými cestami po Itálii. Rozšíření domu do šířky nebylo možné, tudíž jediná cesta byla směrem vzhůru. Z tohoto důvodu můžete obdivovat tři patra, z nichž dvě jsou zdobena loggii (loggie- krytá síň nebo chodba otevřená na jedné až třech stranách- čili takový balkón) o pěti obloucích, které nesou toskánské sloupy. Poslední patro bylo ze statických důvodů nahrazeno dřevěným. Typickým znakem Mydlářovského domu je minaretové dvojvěží vybudované Danielem Mydlářem, synem Matěje. První věž je pětioschodová, šestihranná, s točitým schodištěm, druhá je přistavěna z východní strany, přesahuje první a je zakončena minaretem. Věže bývají označovány jako hvězdárna. Sloupová loggie je vysazena na kamenných nosnících, jež jsou ozdobeny hlavou šaška v kapuci s rolničkami, býka, jelena a několika růžemi s monogramem IHS (Jesus hominum Salvator - Ježíš lidí Spasitel). Stojící figury představují - zleva - symboly pro zbožnost, spravedlnost, opatrnost a sílu. Ležící figury představují mír, válku, lásku, poctivost a moc.

Víte, kde se nachází Mydlářův dům?

Milí čtenáři

Dnes je 13. července 2017 a já mám poslední hodinu žurnalistiky. Poslední hodinu, kterou strávím s mojí skupinou, se kterou jsem sdílela celý rok jednu učebnu a pracovala na školním časopise Pavučina. Už mě to trochu tíží, když vím, že za pár dní projdu školní branou naposledy, budou mi chybět učitelé a někteří spolužáci naše věčné vzpomínky a zážitky, které jsem tu zažila. Ale život jde dál a já nastoupím do nové školy, kde doufám, že poznám nové lidi a nové učitele, se kterými si budu rozumět a zažiju něco nového a i se něčemu novému přiučím, abych měla víc zkušeností do života. Ale co pak, co mě čeká? Budu si hned hledat práci? Nebo dál studovat? No, jelikož učení mně moc nejde (a popravdě nebaví) dál studovat asi nepůjdu.

Milý čtenáři, přeji hodně štěstí ve škole a jestli jsi už v 9. třídě, tak příjemný kolektiv, dobré učitele, spoustu zábavy a hlavně pěkné prázdniny.

Nejkrásnější, ale zároveň nejluxusnější místo na světě

Pacifický ostrov Bora Bora často vítězí v anketách o nejkrásnější místo světa. Není divu, že je zároveň i místem, kde je k mání jedna z nejluxusnějších a tím pádem nejdražších dovolených na planetě.

Bora Bora je ohraničena korálovým útesem, který objímá celý ostrov. V jeho vnitřku je voda teplá, mělká a tyrkysově modrá, vně bouří tmavý divoký a hluboký oceán. Turistickým centrem ostrova je mys Matira. Pláž s jemným korálovým pískem, která ho lemuje, je jedinou klasickou pláží na ostrově a zároveň vítězem ankety o nejkrásnější pláž světa. V ničem si s ní ale nezadají plážičky na jednotlivých ostrůvcích rozestých v laguně. Říká se jim motu a většina z nich patří buď hotelům, nebo místním. Nejčastěji se tady totiž bydlí v luxusních bungalovech z přírodních materiálů. Ty nabízejí snad všechno od postele s nebesy, přes terasu nad hladinou až po prosklené panely v podlaze, kterými můžete pozorovat život pod hladinou moře. Samozřejmě tomu odpovídá i cena, která se šplhá k tisícovce dolarů za noc.

Moje zpráva pro ostatní

Ahoj jmenuju se..... No na tom asi nezáleží, nyní jsem v 9. třídě a tudíž za pár týdnů se budu procházet po chodbách této školy naposledy jako student. V této škole jsem nezanechal nic, díky čemu bych byl pro ostatní známý. Nereprezentoval naši školu v žádné sportovní soutěži, celé roky jsem byl prostě tokový nenápadný člověk, který se snaží jenom projít. Ale i tak jsem si svým způsobem užíval v této škole, učitelé zde byli vždy milí a rádi vysvětlí všechno, čemu jsem nerozuměl, ve školní jídelně by podle mě překvapili kuchařky i Pohleicha a kolektiv zde také ušel. Doufám, že na střední škole to nebude horší a věřím, že budu na tuto školu vždy rád vzpomínat.

Klášterní zahrady

Klášterní zahrady v Chrudimi jsou součástí komplexu bývalého kapucínského kláštera, který byl založen v polovině 17. století. Zahrady leží hned za městským opevněním nad řekou Chrudimkou. Klášterní zahrady se skládaly ze čtyř částí: užitkové zahrady, ovocného sadu, rajského dvora a hřbitova řeholníků. V projektu bylo toto historické členění zachováno. Ze severní strany jsou chráněny původními městskými hradbami, za kterými prochází i městský turistický okruh „Zlatá stezka“.

Posledních několik desetiletí sloužil také jako zahrada zvláštní školy. Nedávno však prošel rekonstrukcí, při níž byl prostor symbolicky rozčleněn na tři části - rovinu, ovocný sad a růžovou zahradu. Uvnitř městského opevnění se tak prolínají herní prvky, solitérní stromy, skupiny stromů a travnaté plochy. V horní části zahrad je upravená plocha pro pořádání koncertů a představení, v dolní části je vysázen sad a květinová louka. Děti mají k dispozici dvě malá hřiště s prolézačkami.

Rozhovor se třetíáky- Mají rádi angličtinu?

Toto byla otázka redaktorů časopisu z roku 2010-2011.

Zeptali jsme se na to třetíáků i letos (2017) abychom porovnali, jak si angličtina mezi třetíáky stojí... ☺

Otázky:

1. Těšil(a) ses na angličtinu? A proč?
2. Už umíš nějaká slovíčka? A jaká?
3. Víš, co je to spelovat? Vysvětli!
4. Znáš nějakého Angličana/Angličanku?
5. Byl(a) jsi už někdy v Anglii? A kde?
6. Baví tě angličtina?

Tady jsou odpovědi:

Tomáš Milotínský

1. Jo, protože mám dobré známky.
2. Red, blue.
3. Ne.
4. Ne.
5. Ne.
6. Hodně.

Zuzana Janderová

1. Ano.
2. Sunday, pink.
3. Ano (Slovo, které pak řeknu v abecedě.)
4. Ne.
5. Ne.
6. Baví.

David Dibelup

1. Jo, máme hodnou paní učitelku Runštukovou .☺
2. Teddy bear, train.
3. Ne.
4. Ne
5. Ne.
6. Jo, dost.

Adéla Šindlerová

1. Jo, ve školce jsem uměla slovíčka.
2. Hello, bye bye.
3. Jo, nevím jak to říci.
4. Ne.
5. Jo, nevím kde.
6. Ano.

Adam Kosolap

1. Ano, baví mě.
2. Car, pencil case.
3. Ne.
4. Ronnie.
5. Ne.
6. Normální.

Sbohem...

Je to tady. Já a další stovky dětí dočítáme jednu dlouhou kapitolu. Konec 9 let. Musím říct, že mi to tady bude chybět. Učitelé, naše milovaná třídní a hlavně spolužáci. S některými jsem měla různé spory, ale když se na to zpětně dívám, tak mi to přišlo hloupé a dětinské. Jenže teď je pozdě na vyřizování sporů a starých křivd. I přesto, jak mi někteří spolužáci dokázali ublížit, tak je mám ráda. Takovou třídu, jako je ta naše, už nikdy nenajdu. Nebude tam *****, která dělá hvězdy před tabulí i přesto, že jí moc nejdou, nebude tam *****, který je vždycky vtipný a ukecaný, a nebude tam ani ***** , největší fanyнка Harryho Pottera na světě. Ale naše škola je jako každá jiná, má taky své mouchy, které prostě musím zmínit. Patří tam vyhazování od pana učitele ***** na obědě, pozdní příchody některých učitelů na hodinu (nám by to nevadilo, kdyby se pak nemuselo jet přes přestávku). Občas se také nestačím divit, jaké věci dokážou vytvořit kuchařky z naší školní jídelny. I přes pár much, se mi tady moc líbilo a žádnou jinou školu bych si nevybrala. Děcka, mějte se tady pěkně, užívejte si to tady a HLAVNĚ se nehádejte kvůli blbostem, protože až na

konci základky si uvědomíte, že jste byli vlastně jedna velká rodina. Budoucí žurnalisté, snažte se být lepší než my a možná se můžete stát i slavnými spisovateli. Chtěla bych toho napsat ještě víc, ale připadám si, jako bych byla na smrtelné posteli a toto byla má poslední slova, což doufám, že nejsou... S některými z vás se třeba za pár let potkáme na plovárně, kde vás jakožto budoucí plavčík budu peskovat za to, že jezdíte vláček.

Mějte se krásně, skládejte básně...

Káťa♥

Podivná zvířata

Ahoj dneska si povíme něco o podivných zvířátkách, která žijí na naší planetě, a my o tom ani nevíme...

1. Ksukol ocasatý- Ksukol ocasatý neboli aye aye, jak mu přezdívají madagaskarští domorodci. Tento zvláštní tvor je ve skutečnosti poloopice žijící na Madagaskaru a žije samotářsky. Je to největší noční poloopice. Celý ksukol měří i s ocasem 80cm. Jen ocas měří 40cm. Váží okolo tří kilogramů. Ksukol si staví kulovité hnízdo ve větvích stromů. Toto hnízdo si hodně často vyměňuje s „kamarády“. Živí se larvami, hmyzem, nektarem a vejci menších ptáků. Domorodci si o tomto roztomilém zvířátku myslí, že je to bůh ve zvířecí podobě
2. Axolotl mexický- Když se řekne axolotl, tak moc lidí neví, co to je. Je to tvor, který žije ve vodě. Axolotl má hodně přezdívek - jako například vodní dráček, chodící mlok a nebo tygří mlok. Jak už vyplývá z názvu, tak tento tvor žije v mexických vodách, nejčastěji v jezerech. Axolotl se hodně chová v zajetí jako mazlíček (ve zverimexech v Chrudimi ho také můžete najít). Tento krásný tvoreček existuje v mnoha barevných variantách, má žábry ve tvaru větviček a pusinku, která vypadá, jako kdyby se smál ☺. Jeho potravou jsou žížaly, nítěnky, larvy a rostlinky. Axolotl se hodně často používal jako mlok na vědecké experimenty, protože má velkou schopnost regenerace...takže když vašemu axolotlovi jiný axolotl sežere nožičku, tak se nemusíte bát, protože za pár hodin doroste. Tento roztomilý tvoreček se dožívá v zajetí až 25 let. Pokud ale chcete, aby se váš axolotl dožil takového vysokého věku, tak musíte mít velké akvário s rostlinkami, alespoň jeden úkryt,

prolézačky na proplavávání, pravidelný přísun potravy, mírně zakalenou, vlažnou vodu a hlavně lásku.

!POZOR!- O AXOLOTLA SE MUSÍ STARAT JEN JEDEN NANEJVÝŠ DVA PÁNÍČCI. Proč?? No protože Axolotl nevidí, ale dobře cítí a je zvyklý jen na jednoho nebo dva páníčky, co se o něj musí starat. Pokud se o Axolotla staráte sami, tak ho můžete dokonce i občas pohladit po jeho zádech.

Doufám, že se vám můj článek líbil. Pokud ano, tak se těšte na pokračování...☺

Petr

Příručka jak přežít na tom nejnebezpečnějším místě ve vesmíru aneb Země od A až do Z

Ahoj, jmenuji se Bezpečný Laptop Bob, ale krycím jménem mi říkají B.L.B. Jsem přístroj vyrobený tak, aby lidem pomáhal přežít na té nejnebezpečnější planetě ve Vesmíru, na Zemi. Vědci totiž dokázali, že 100% lidí umře právě na této planetě. A proto jsem zde, abych vám pomohl přežít v této nehostinné zemi. Jsem sice robot bez pocitů, ale i tak jsem rád, že sis mě vybral, abych ti pomohl na cestě za přežitím a blahobytem, slibuji, že až skončíš s mojí výukou, tak budeš připraven odolat všem nebezpečím jako je korupce, nenávisť, politika a nebo ta vůbec nejhorší věc - zakopávání malíčkem o stůl. A to slibuji na svoji hrdost, jako že se B.L.B jmenuji. Začal bych s tvým běžným dnem. Než jdeš spát, taky si nesmíš zapomenout vyčistit zuby, přece nechceš aby, ti smrdělo z pusy a nikdo tě neměl rád. Také si správně musíš nařídít budík, abys stihl všechny ranní povinnosti - obléknout se, vyčistit si zuby a nasnídat se. Ráno tě vzbudí budík a právě tím úžasným zvukem začíná tvůj energetický den. Přeskočíme z ranní potřeby až na cestu do školy. Nikdy, opakuji nikdy nesmíš zapomenout na to, že se vždy musíš podívat doleva, doprava a zase doleva, teda pokud nejsi z Velké Británie, pak je to přesně naopak. Ve škole bys měl poslouchat učitele a být příkladným žákem, jinak nedostuduješ a sníží se tak tvoje šance na přežití. Po škole se nesmíš zapomenout naobědvat, protože oběd je důležitým zdrojem energie. Až přijdeš domů, tak si udělej jako vzorný žák úkoly. Pozdrav maminku a tatínka a popovídej si s nimi, protože nikdy nevíš, kdy by mohl přijít osudný den, kdy spadne meteorit, zautočí na nás některý stát nebo vypadne internet. Potom se můžeš věnovat svému volnému času, ale pozor koníček, který máš, nesmí být nebezpečný, návykový a už vůbec ne zábavný, protože když se dobře bavíš, tak se tvé bojové instinkty zmenší

na nulu a tvá cesta za přežitím může skončit, Umývání nádobí je proto úžasná věc pro strávení tvého volného času. Jdi brzy spát, abys ráno byl plný energie a nezapomeň se navečeřet, vyčistit si zuby a nařídit si budík. Další den by bylo ideální, kdybys to samé opakoval.

To je pro dnešek všechno, děkuji, že jsi můj operační systém řečený B.L.B zapnul.

Matematika

Dvakrát osm, odmocnina ze tří. To vše a mnohem více najdeme v matematice. Říká se, že lidé se dělí na dvě skupiny. Na tu, která matematiku chápe, baví je a zbožňují ji. Takoví lidé vám látku budou vysvětlovat znovu a znovu, potom ji třeba pochytíte, ale to byste nemohli patřit do skupiny druhé. Lidí, kteří matiku v životě nepochopí, a když si budou myslet, že jsou tomu na dosah, test vám ukáže pravý opak. Ty pak mají ve zvyku ptát se na otázky typu: K čemu mi to v životě bude, když budu zahradník? Nebo proč se to máme učit? Učitelé vám na to odvědí něco ve stylu: Když budete dělat tohle a tohle, pak taky tohle a tohle. Neřeknou vám přímou odpověď, ale věřme, že existuje. A jak se matematiku, v studentském jazyce matiku, naučit efektivně? Správná odpověď.....NEEXISTUJE, existují sice spousty osvědčených rad, jak na to. Žádná z nich není špatná, ale jestli matiku nechápete hned, máte problém. Je malá šance, že se to naučíte, ale nezoufejte. Umíte určitě mnoho jiným zajímavých věcí. Kdo tu matiku potřebuje, umí ji, kdo ne...

Silvi

Tenis

Málo kdo ví, že tenis pochází z Francie. Poprvé byl zaznamenán v roce 1275 tehdy tomu říkali **hra na lov**. Tradiční rakety byly dřevěné. Na začátku 60. let 20. století se začaly používat kovové rámy. Dnes převládá karbonové vlákno a titan.

Tenisové míčky byly zpočátku bílé nebo oranžové. Nyní se hraje se žlutými tenisáky. Ty se mění po odehrání 9 her. V pravidlech také stojí, že pokud míč během výměny praskne, výměna se opakuje.

Nejvýznamnější českými hráči jsou například: Ivan Lendl, Petr Korda, Radek Štěpánek, Tomáš Berdych, Petra Kvitová nebo také světová trojka Karolína Plíšková. Známí zahraniční tenisté třeba Roger Federer, Serena Williamsová, Pete Sampras nebo třeba Boris Becker.

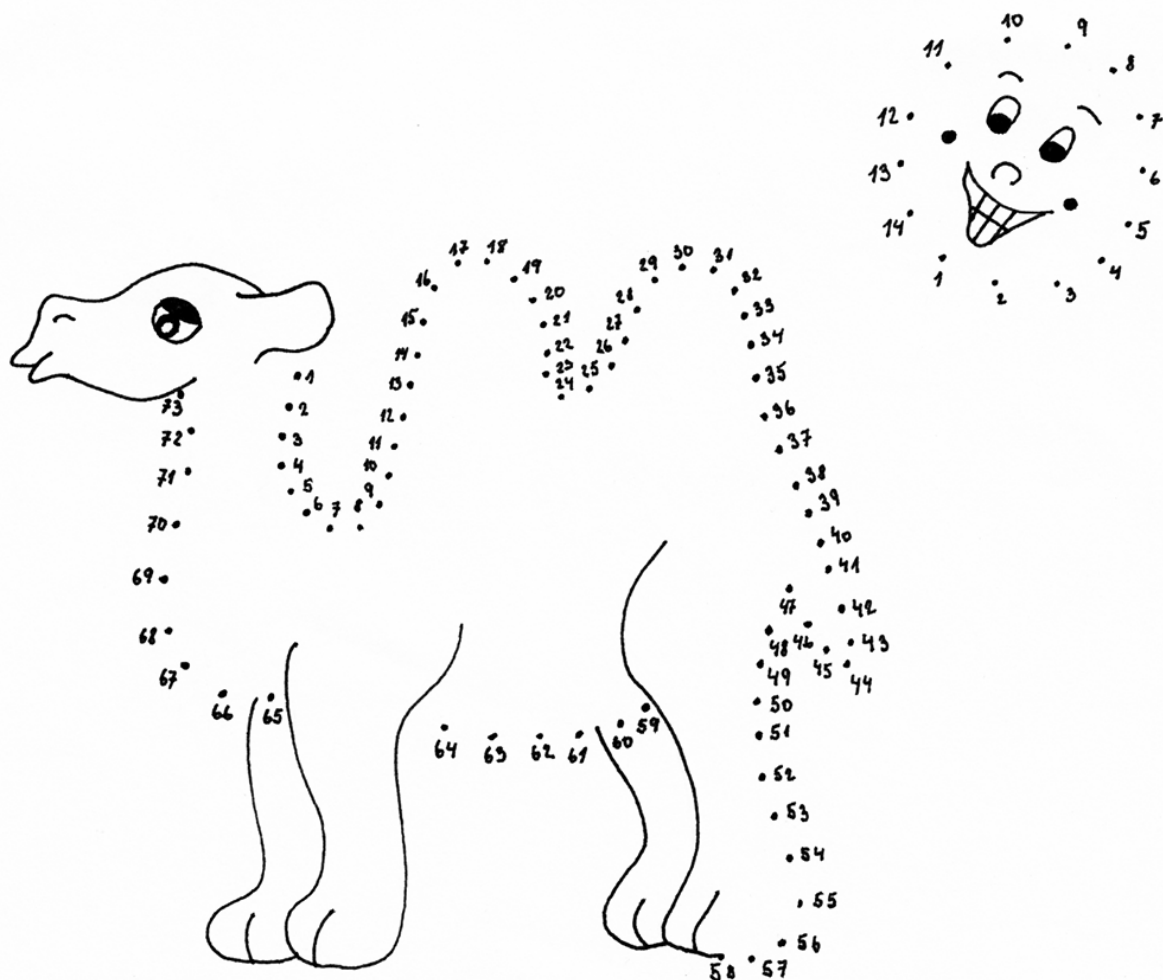
Devátáci

Není to tak dlouho, co jsme se my (devátáci) pilně připravovali na přijímací zkoušky na střední školy. Byla to taková zkouška z toho, co jsme se tu naučili za těchto devět let. Hlavně poslední dva roky jsme se učili o sto šest, abychom měli co nejlepší známky na vysvědčení, protože díky nim se získávají další cenné body do celkového součtu. Neříkám ale, že předtím jsme se neučili, nebo že nám nešlo o dobré známky, ale když přijde období přijímaček.....no však to poznáte sami, nemyslíte na nic jiného a v hlavě máte tak akorát vzoreček pro výpočet Pythagorovy věty nebo druhy vedlejších vět. Naštěstí už to je za námi, takže si asi dokážete živě představit ten prudký pokles třídního prospěchu z téměř všech předmětů. No komu by se taky chtělo učit? Nám tedy rozhodně ne, protože těchto posledních pár dnů, které nám zbývají do konce školního roku a taky do konce tohoto devítiletého maratonu, si chceme pořádně užít, hodně si povídat a hlavně být pořád spolu. Dříve jsem si myslela, že v naší třídě nemáme moc dobrý kolektiv, ale to už teď říct nemůžu. Lepší třídu si snad ani nemůžu přát. Řekla bych, že postupem času se z nás stává stále lepší a lepší parta hlavně díky tomu, že stále dospíváme a začínáme chápat mnohem víc věcí, i když to tak možná na první pohled nevypadá. Tak třeba ještě v šesté třídě jsme se navzájem pomlouvali, vůbec jsme mezi sebou nekomunikovali a chodili jsme do školy otrávení z toho, že zase musíme brzy ráno vstávat a učit se. V devítce už vám to tak nepříjde. To už se do školy těšíte na to, co vaši spolužáci zase vypustí při zkoušení za perličku, kdo zase co rozbije, nebo na tu každodenní odpověď na otázku : „Co, já?“ Zkrátka člověk se tu nikdy nenudí. Kdybych tady měla sepsat všechno, co se odehrává v průběhu běžného školního dne v naší skvělé třídě, byli bychom tu do zítřka. Nejdůležitější však je, že jsem strašně ráda za to, že jsem mohla tyhle bezva lidi poznat a strávit s nimi devět nejkrásnějších let mého života. Mockrát vám děkuji, budete mi chybět.

Těžký život velblouda

Velbloud neboli koráb pošty (slovensky ťava) je takový chudáček a zároveň rekordman. Velbloudovi se právem přezdívá koráb pouště, protože jako jediný živočich se dokáže nejrychleji a hlavně opatrně pohybovat po poušti a ještě nést náklad.

Jak může velbloud vidět v pouštní bouři? Většina lidí si myslí, že velbloudi v pouštní bouři chodí poslepu, ale to je omyl. Velbloudi mají pod

víčky takovou průhlednou blanku, která jim slouží na zachytávání písku a díky tomu mohou velbloudi koukat, i když je písečná bouře.

Proč se asi velbloudi neproboří do písku? Protože velbloudi mají velice zajímavá „chodidla“. Zespu na nohách mají tlustou vrstvu ztvrdlé kůže, která jim slouží jako podrážka našich bot. Při každém došlápnutí se jim tato „podrážka“ zvětší a mají tak větší plochu došlapu, díky kterému se nepropadají do písku.

Proč má velbloud hrby? No protože v těch hrbech má vodu. To mě řekl první člověk, když jsem se ho zeptal na tuto otázku. Ale není to pravda. Velbloud má totiž v hrbu zásoby tuku, díky které vydrží v poušti déle běžet.

Velbloud rekordman:

Dokážete si představit, že vypijete 100 litrů vody za 10 minut? Já tedy ne. Ale takový velbloud to umí. Velbloudovi nevádí jakou vodu pije, protože pije vodu sladkou i slanou. Velbloudí dostihy jsou v arabských zemích velice oblíbené. Pokud velbloudovi nebudete stříhat srst, tak ji bude mít dlouhou 25cm. Když si koupíte velblouda a už vám nezbudou peníze na dřevo, tak to vůbec nevádí, protože velbloud má tak suchý trus, že se s ním dá topit. Velbloud se jako jediný kopytník páří vleže, moc rád se koupe, takže když budete mít doma velblouda, tak si pořídte i bazén, ale

v bazénu musí mít více než 100 litrů vody, protože když tam budete mít jen 100 litrů, tak vám bazén za deset minut vypije .☺

Víte kolik velbloudů „domácích“ žije u lidí jako mazlíček? Okolo 15 milionů.

Vysvětlivky: velbloud domácí = velbloud, který se chová doma na zahrádce.

A jako bonus jsem našel zajímavý odkaz na video, kde se dozvíte něco o velbloudech a také uvidíte jejich chodidla, díky kterým se pohybují po písku a nepropadají se:

<https://www.youtube.com/watch?v=rFk59EEAAtI>.

Petr Víšek☺

Zpátky do doby ledové, aneb jak lidé ztrácejí čest a vychování

Lidé se už od doby ledové civilizovali, a tak jsme se dokázali dostat, až tam, kde teď jsme. Bohužel mám pocit, že tento postup se zastavil a hodil zpátečku. Lidé se přestávají učit správnému vychování a respekt ze starších se u nich také vytratil. Místo toho, aby věci řešili normální diplomacií, tak je řeší jako lidé pravěcí a to tak, že bojují někdy i na život a na smrt. Jsou hrubí a násilí používají, kdy chtějí. Někdy pochybuji o tom, že tito lidé měli normální a spořádanou výchovu. Mě už odmala moje rodina učila dobrému vychování a hlavně tomu, že násilím člověk vyřeší jen zlomek věcí a že moudré slovo je daleko cílenější a lepší prostředek k dohodě. Ale díky tomu, že 80% lidí používá tento velmi hloupý a surový systém, tak si v posledních dobách říkám, že civilizace se rozpadne a že se vrátíme zase do doby ledové, kdy se neandrtálci chovali přesně tak jako těch 80% teď, a civilizace nastane až tehdy, kdy se narodí někdo inteligentní, kdo se rozhodne tento systém zrušit a obnovit civilizaci. Lidé, ač jsou tvorové hlavně hrubí a nepoučitelní, tak věřím, že jim dojde, jaké by to mělo dalekosáhlé následky.

Městské opevnění v Chrudimi

Centrum města obepínal pás hradeb zbudovaný již ve 13. století. Vstup do města umožňovaly dvě brány – Horní a Dolní a dvě branky – Pardubská fortna a Tmavá fortna neboli „Myší díra“. Do dnešní doby se z městského opevnění dochovaly pozůstatky zdi za budovou okresního soudu a nad mlýnským náhonem. Dále pak bašta „Prachárna“ stojící

nedaleko budovy okresního soudu a obě fortny (Pardubská a Tmavá). Obě brány se bohužel nedochovaly.

Tmavá fortna neboli „Myší díra“ je úzká chodba dlouhá téměř 28 m, vystavěná kolem roku 1435. Bývala zabezpečena trojními bytelnými dveřmi. Dříve jí mohl projít jen jeden člověk, v roce 1841 byla ale rozšířena, opravena a doplněna o kamenné schody.

Bašta „Prachárna“ je kruhová bašta stojící v parkánové části. Má vnitřní průměr 7 metrů a síla zdiva dosahuje až 215 cm, v přízemí je zachováno pět střílen. V letech 1777-1779 byla přestavěna na sklad střelného prachu. V současné době se zde nachází expozice věnovaná městskému opevnění.

Morový sloup

Je známý jako Sloup Proměnění Páně, památka, která se nachází tady v Chrudimi na Resselově náměstí. Tato stavba započala roku 1724 a skončila 1732. Hlavním sochařem byl Giovanni Battista Bulla, který plánoval postavit sloup tak, jak ho dneska známe, jen chtěl postavit sloup do tvaru špice a ne do nabubřelého tvaru. Krom zlaté sochy Panny Marie zde můžeme vidět 11 apoštolů např. Jana Nepomuckého. Dále jsou zde po stranách chrliče vody ve tvaru lvů, ti mají představovat hojnost a prosperitu. Tato památka se mi velmi líbí, i když je ironické, že ač je to morový sloup, tak Chrudim vlastně nebyla napadena epidemií nikdy a je známa jediná oběť této nemoci.

Nejluxusnější a nejpohádkovější hotely na světě

Hotel Burj Al Arab - je nejluxusnější hotel světa o výšce 321 metrů s 202 apartmány. Svým tvarem připomíná plachetnici. Leží na uměle vytvořeném ostrůvku 280 metrů od pobřeží, vzdálený 15 km jižně od Dubaje, 25 km od mezinárodního letiště; transfer z letiště do hotelu limuzínou značky Rolls Royce nebo BMW(za poplatek). Můžete zde najít: 8 restaurací se všemi hlavními světovými kuchyněmi, 2 bazény, arabské lázně, masáže, solarium, sauna, parní lázně, vířivky, 2 kompletně vybavená fitness centra, aquapark, rozsáhlé konferenční a kongresové centrum, nákupní centrum, dětský klub a mnoho dalších. Za 7 dní strávených v tomto hotelu můžete zaplatit v přepočtu až 369 000 korun. Záleží na osobnosti a na to, co podle vás znamená luxus a zážitek.